

Abstrakt

Práce se zabývá problematikou filmu jako média, jež vychází v širším slova smyslu z konceptu filosofie médií, stěžejního oboru elektronické kultury, v užším slova smyslu je téma zasazeno do oblasti filosofie filmu. Poukazují zde na význam a fungování filmu jako média, které přináší nový rozměr vidění, prostoru a času. Toto médium je myslícím a vnímajícím médiem, prostředím nastolující nové formy vidění a pojmy, toto médium potřebuje vidění, a to zase vyžaduje myšlení. Člověk se dříve snažil vysvětlit okolní svět pomocí symbolů, které sestavoval do obrazů, postupně se však pro něj staly obrazy příliš složitými. Následně se pokusil obrazy vysvětlit pomocí textů a lineární charakter písma vnesl do myšlení nový prvek – čas. Nyní se však člověk ocitá v situaci, kdy se setkává s návratem obrazů, a to z důvodů složitosti moderní doby. Vynálezem je technický obraz, který dokáže text vysvětlit a stává se skutečností. Je potřeba umět se podívat pod povrch mechanismům tohoto typu, mezi něž patří fotografie a film, a nevidět tak pouze vstupy a výstupy. S tím jsou dále spojeny nové formy sekvenčního a vizuálního zobrazení, jiná technika a způsob vidění, nebo také komparace mezi okem diváka a kamerou.